

کتاب یوئیل نبی

کلام خداوند که بر یوئیل بن فتوئیل

۱ نازل شد.

هجوم ملخها

۲ ای مشایخ این را بشنوید! وای جمیع ساکنان زمین این را گوش گیرید!

آیا مثل این در ایام شما یا در ایام پدران شما واقع شده است؟

۳ شما از این به پسران خود و پسران شما به پسران خویش و پسران ایشان به طبقه بعد خبر بدهید.

۴ آنچه از سن باقی ماند، ملخ می خورد و آنچه از ملخ باقی ماند، لنبه

می خورد و آنچه از لنبه باقی ماند، سوس می خورد.

۵ ای مستان بیدار شده، گریه کنید وای همه میگساران به جهت

عصیرانگور و لوله نمایید زیرا که از دهان شما منقطع شده است.

۶ زیرا که امتی قوی و بیشمار به زمین من هجوم می آورند. دندانهای

ایشان دندانهای شیر است و اضراس ایشان اضراس هژبر است.

۷ تاکستان مرا ویران و انجیرهای مرا خراب کرده و پوست آنها را بالکل

کنده، بیرون انداخته اند و شاخه های آنها سفید شده است.

۸ مثل دختری که برای شوهر جوانی خود پلاس می پوشد، ماتم بگیر.

۹ هدیه آردی و هدیه ریختنی از خانه خداوند منقطع شده است. کاهنانی

که خدام خداوند هستند ماتم می گیرند.

۱۰ صحرا خشک شده و زمین ماتم می گیرد زیرا گندم تلف شده و شیره

خشک گردیده و روغن ضایع شده است.

۱۱ ای فلاحان نخل شوید وای باغبانان و لوله نمایید به جهت گندم و

جو زیرا محصول زمین تلف شده است.

۱۲ موها خشک و انجیرها ضایع شده؛ انار و خرما و سیب و همه درختان صحرا خشک گردیده، زیرا خوشی از بنی آدم رفع شده است.

دعوت به توبه

۱۳ ای کاهنان پلاس در بر کرده، نوحه گری نمائید و ای خادمان مذبح ولوله کنید و ای خادمان خدای من داخل شده، در پلاس شب رابسر برید، زیرا که هدیه آردی و هدیه ریختنی از خانه خدای شما باز داشته شده است.

۱۴ روزه راتعین نمائید و محفل مقدس را ندا کنید! مشایخ و تمامی ساکنان زمین را به خانه یهوه خدای خود جمع نموده، نزد خداوند تضرع نمائید.

۱۵ وای بر آن روز زیرا روز خداوند نزدیک است و مثل هلاکتی از قادر مطلق می آید.

۱۶ آیا ما کولات در نظر ما منقطع نشد و سرور و شادمانی از خانه خدای ما.

۱۷ دانه‌ها زیر کلوخها پوسید. مخزن‌ها ویران و انبارها خراب شد زیرا گندم

تلف گردید.

۱۸ بهایم چه قدر ناله می کنند و رمه های گاوان شوریده احوالند، چونکه مرتعی ندارند و گله های گوسفند نیز تلف شده اند.

۱۹ ای خداوند نزد تو تضرع می نمایم زیرا که آتش مرتع های صحرا را سوزانیده و شعله همه درختان صحرا را افروخته است.

۲۰ بهایم صحرا بسوی تو صیحه می زنند زیرا که جویهای آب خشک شده و آتش مرتعهای صحرا را سوزانیده است.

۲

روز تاریکی

۱ در صهیون کرنا بنوازید و در کوه مقدس من صدا بلند کنید! تمامی ساکنان زمین بلرزند زیرا روز خداوند می آید و نزدیک است.

۲ روزتاریکی و ظلمت، روز ابرها و ظلمت غلیظ مثل فجر منبسط بر کوهها! امتی عظیم و قوی که مانند آن از ازل نبوده و بعد از این تا سالها و ده‌های بسیار خواهد بود.

۳ پیش روی ایشان آتش می‌سوزاند و در عقب ایشان شعله ملتهب می‌گردد. پیش روی ایشان، زمین مثل باغ عدن و در عقب ایشان، بیابان بایر است و نیز از ایشان احدی رهایی نمی‌یابد.

۴ منظر ایشان مثل منظر اسبان است و مانند اسب سواران می‌تازند.

۵ مثل صدای ارابه‌ها بر قله کوهها جست و خیزمی‌کنند؛ مثل صدای شعله آتش که گاه رامی‌سوزاند؛ مانند امت عظیمی که برای جنگ صف بسته باشند.

۶ از حضور ایشان قوم‌های لرزند. تمامی رویها رنگ‌پریده می‌شود.

۷ مثل جباران می‌دوند، مثل مردان جنگی بر حصارها برمی‌آیند و هر کدام به راه خود می‌آیند و طریقه‌های خود را تبدیل نمی‌کنند.

۸ بر یکدیگر ازدحام نمی‌کنند، زیرا هرکس به راه خود می‌خرامد. از میان حربه‌ها هجوم می‌آورند و صف‌های خود را نمی‌شکنند.

۹ بر شهر می‌جهند، به روی حصارها می‌دوند، به خانه‌ها برمی‌آیند. مثل دزدان از پنجره‌ها داخل می‌شوند.

۱۰ از حضور ایشان زمین متزلزل و آسمانها مرتعش می‌شود؛ آفتاب و ماه سیاه می‌شوند و ستارگان نور خویش را باز می‌دارند.

۱۱ و خداوند آواز خود را پیش لشکر خویش بلند می‌کند، زیرا اردوی او بسیار عظیم است و آنکه سخن خود را بجا می‌آورد، قدیر است. زیرا روز خداوند عظیم و بی‌نهایت مهیب است و کیست که طاقت آن را داشته باشد.

دعوت به بازگشت

۱۲ و لکن الان خداوند می‌گوید با تمامی دل و با روزه و گریه و ماتم بسوی من بازگشت نمایید.

۱۳ و دل خود را چاک کنید نه رخت خویش را و به یهوه خدای خود بازگشت نمایید زیرا که اورثوف و رحیم است و دیرخشم و کثیراحسان و از بلا پشیمان می شود.

۱۴ که می داند که شاید برگردد و پشیمان شود و در عقب خود برکتی وا گذارد، یعنی هدیه آردی و هدیه ریختنی برای یهوه خدای شما.

۱۵ در صهیون کرنا بنوازید و روزه را تعیین کرده، محفل مقدس را ندا کنید.

۱۶ قوم را جمع کنید، جماعت را تقدیس نمایید، پیران و کودکان و شیرخوارگان را فراهم آورید. داماد از حجره خود و عروس از حجله خویش بیرون آیند.

۱۷ کاهنانی که خدام خداوند هستند در میان رواق و مذبح گریه کنند و بگویند: «ای خداوند بر قوم خویش شفقت فرما و میراث خویش را به عار مسپار، مبدا امت ها بر ایشان حکمرانی نمایند. چرا در میان قوما بگویند که خدای ایشان کجا است؟»

پایخ خداوند

۱۸ پس خداوند برای زمین خود به غیرت خواهد آمد و بر قوم خویش شفقت خواهد نمود.

۱۹ و خداوند قوم خود را اجابت نموده، خواهد گفت: «اینک من گندم و شیره و روغن را برای شما می فرستم تا از آنها سیر شوید و شما را بار دیگر در میان امت ها عار نخواهم ساخت.

۲۰ و لشکر شمالی را از شما دور کرده، به زمین خشک ویران خواهم راند که مقدمه آن بر دریای شرقی و ساقه اش بر دریای غربی خواهد بود و بوی بدش بلند خواهد شد و عفوئتش بر خواهد آمد زیرا کارهای عظیم کرده

است.»
 ۲۱ ای زمین مترس! وجد و شادی بنما زیرا یهوه کارهای عظیم کرده

است.

۲۲ ای بهایم صحرا مترسید زیرا که مرتع های بیابان سبز شد و درختان میوه خود را آورد و انجیر و موقوت خویش را دادند.

۲۳ ای پسران صهیون در یهوه خدای خویش وجد و شادی نمائید، زیرا که باران اولین را به اندازه اش به شما داده است و باران اول و آخر را در وقت برای شما بارانیده است.

۲۴ پس خرمن از گندم پر خواهد شد و معصره ها از شیر و روغن لبریز خواهد گردید.

۲۵ و سالهایی را که ملخ و ننبه و سوس و سن یعنی لشکر عظیم من که بر شما فرستاده بودم خوردند به شما رد خواهم نمود.

۲۶ و غذای بسیار خورده، سیر خواهید شد و اسم یهوه خدای خود را که برای شما کارهای عجیب کرده است، تسبیح خواهید خواند و قوم من تا به ابد نخل نخواهند شد.

۲۷ و خواهید دانست که من در میان اسرائیل می باشم و من یهوه خدای شما هستم و دیگری نیست و قوم من نخل نخواهند شد تا ابد الاباد.

۲۸ و بعد از آن روح خود را بر همه بشر خواهم ریخت و پسران و دختران شما نبوت خواهند نمود و پیران شما و جوانان شما رویاها خواهند دید.

۲۹ و در آن ایام روح خود را بر غلامان و کنیزان نیز خواهم ریخت.

۳۰ و آیات را از خون و آتش و ستونهای دود در آسمان و زمین ظاهر خواهم ساخت.

۳۱ آفتاب به تاریکی و ماه به خون مبدل خواهند شد، پیش از ظهور یوم عظیم و مهیب خداوند.

۳۲ و واقع خواهد شد هر که نام خداوند را بخواند نجات یابد زیرا در کوه صهیون و در اورشلیم چنانکه خداوند گفته است بقیتی خواهد بود و در میان باقی ماندگان آنانی که خداوند ایشان را خوانده است.

۳

داوری بر امت ها

- ۱ زیرا اینک در آن ایام و در آن زمان چون اسیری یهودا و اورشلیم را برگردانیده باشم،
- ۲ آنگاه جمیع امت ها را جمع کرده، به وادی یهوشافاط فرود خواهم آورد و در آنجا بالیشان درباره قوم خود و میراث خویش اسرائیل محاکمه خواهم نمود زیرا که ایشان را در میان امت ها پراکنده ساخته و زمین مرا تقسیم نموده اند.
- ۳ و بر قوم من قرعه انداخته و پسری در عوض فاحشه ای داده و دختری به شراب فروخته اند تا بنوشند.
- ۴ و حال ای صور و صیدون و تمامی دیار فلسطینیان شما را با من چه کار است؟ آیا شما به من جزای می رسانید؟ و اگر به من جزا برسانید من جزای شما را بزودی هرچه تمام تر به سر شما رد خواهم نمود.
- ۵ چونکه نقره و طلا و نفایس زیبای مرا گرفته، آنها را به هیكل های خود درآوردید.
- ۶ و پسران یهودا و پسران اورشلیم را به پسران یونانیان فروختید تا ایشان را از حدود ایشان دور کنید.
- ۷ اینک من ایشان را از مکانی که ایشان را به آن فروختید، خواهم برانگیزانید و اعمال شما را به سر شما خواهم برگردانید.
- ۸ و پسران و دختران شما را به دست بنی یهودا خواهم فروخت تا ایشان را به سبائیان که امتی بعید می باشند بفروشند زیرا خداوند این را گفته است.
- ۹ این را در میان امت ها ندا کنید. تدارک جنگ بینید و جباران را برانگیزانید. تمامی مردان جنگی نزدیک شده، برآیند.
- ۱۰ گاوآهنهای خود را برای شمشیرها و اره های خویش را برای نیزه ها خرد کنید و مرد ضعیف بگوید: من قوی هستم.

۱۱ ای همه امت‌ها بشتابید و بیایید و از هر طرف جمع شوید! ای خداوند شجاعان خود را به آنجا فرود آور!

۱۲ امت‌ها برانگیخته شوند و به وادی یهوشافاط برآیند زیرا که من در آنجا خواهم نشست تا بر همه امت‌هایی که به اطراف آن هستند داوری نمایم.

۱۳ داس را پیش آورید زیرا که حاصل رسیده است. بیایید پایمال کنید زیرا که معصره‌ها پر شده و چرخشها لبریز گردیده است چونکه شرارت شما عظیم است.

۱۴ جماعتها، جماعتها در وادی قضا! زیرا روز خداوند در وادی قضا نزدیک است.

۱۵ آفتاب و ماه سیاه می‌شوند و ستارگان تابش خود را بازمی‌دارند.

۱۶ و خداوند از صهیون نعره می‌زند و آواز خود را از اورشلیم بلند می‌کند و آسمان و زمین متزلزل می‌شود، اما خداوند ملجای قوم خود و ملاذ بنی‌اسرائیل خواهد بود.

تفقد از قوم خدا

۱۷ پس خواهید دانست که من یهوه خدای شما در کوه مقدس خویش صهیون ساکن می‌باشم و اورشلیم مقدس خواهد بود و پیگانگان دیگر از آن عبور نخواهند نمود.

۱۸ و در آن روز کوهها عصیر انگور را خواهند چکانید و کوهها به شیر جاری خواهد شد و تمامی وادیهای یهودا به آب جاری خواهد گردید و چشمه‌ای از خانه خداوند بیرون آمده، وادی شطیم را سیراب خواهد ساخت.

۱۹ مصر ویران خواهد شد و ادوم به بیابان بلیر مبدل خواهد گردید، به سبب ظللی که بر بنی‌یهودا نمودند و خون بی‌گناهان را در زمین ایشان ریختند.

۲۰ و یهودا تا ابد الابد مسکون خواهد شد و اورشلیم تا دهرهای بسیار.

۲۱ و خونریزی ایشان را که طاهر نساخته بودم، طاهر خواهم ساخت
و یهوه در صهیون ساکن خواهد شد.

قدیم ترجمہ

**The Old Persian Version of the Holy Bible in the
Persian language of Iran**

Public Domain

Language: فارسی (Persian)

Translation by: Wycliffe Bible Translators

2015-04-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files
dated 31 Aug 2023

42cf233a-073b-5751-ab25-e35dacee289f